

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 22, št. 1., Mumbwa, Zambia, Velika noč, 1992. Uredil p. Stanko Rozman.

Easter Blessings

Velikonočni blagoslov izvira iz Jezusovega boja s temnimi silami in s smrtjo. Jezus je premagal Satana s trpljenjem in s smrtjo na križu, smrt samo pa z vstajenjem. S poniznostjo in s svojo zmago nas privlači. Radi smo z njim, radi mu pomagamo pri njegovem odrešenjskem delu. Njegova zmaga nam daje moči, da se borimo, da ne omagamo, da zmagujemo. Aleluja!

SONČNA ZAMBIJA že dolgo časa ni izšla. Mor-da se temu čudite? Nisem vam bil povedal, da je bilo lani na skupnem sre-čanju v Nangomi odločeno, da bo od takrat Sončna Zambija izšla le enkrat na leto in to na Misijonsko nedeljo. Takrat pa v razširjeni obliki. Lani ni izšla. Do Misijonske nede-lje je še daleč. Zato sem se odločil, da vam pošljem tole številko z opisom mojega dela po Veliki noči.

Lani sem šel na počitnice za tri mesece. Obiskal sem sorodnike in prijatelje v Evro-pi in v Ameriki. Veliko sem doživel in se duhovno obogatil. Vsem prijateljem, sorodni-kom in dobrotnikom se iskreno zahvaljujem za izkazano gostoljubje in za pomoč.

Med počitnicami me je malarija zgrabila kar trikrat. Najhujši je bil prvi napad, ki sem ga doživel na Škotskem. S težavo sem se privlekel v Ljubljano tistega dne, ko so za več mesecev zaprli letališče na Brnikih. Za štirinajst dni sem obležal doma na Loki pri Trziču. Ko sem se vrnil v Zambijo, me mala-rija ni nehala pestiti. Pred tremi tedni pa sem vzel novo zdravilo Halfan. Kmalu po za-užitju tega zdravila sem začutil izboljša-nje. Jetra, ki so bila precej povečana, so splahnela. Tudi počutim se bolje. Zato vam tudi lahko pišem, kar prej ne bi zmo-gel.

Lahko si mislite, da imam dela čez glavo. Tu sta župnija ter projekt v Nangomi. Pi-šem poročila in sestavljam prošnje za nove projekte.

V drugi fazi smo zgradili sledeče objekte: sestrsko hišo, hišo za laiške misijonarje ter za zdravnika; dva kliniška bloka (40m X 10m) ter pet hiš za bolniške sestre. Načrtu-jemo še gradnjo dodatnega vodnega rezervo-arja (letos so se posušili vsi plitvejši vodnjaki!), mrtvašnico, novo ambulanto, mi-zarsko delavnico, hiše za osebje ter nape-ljavo za elektriko. V gradnji so: bencinska

črpalka, policijska postaja, pošta in avtobusna postaja.

S patrola Janezom Mujdrico in z Emmanu-elom Kujur jem orjemo ledino naše obšir-ne župnije. Pomagajo nam tudi katehisti. So razporejeni po vsej župniji, ki je pa razdeljena na tri področja: Mumbwa, Nam-pundwe in Nangoma. Jaz delam pretežno v Nangomi, ki se razprostira v središču distrikta. Tam imam štiri katehisti, ki so pripravili letos 130 katehumenov za krst. Na letošnjo Velikonočno vigilijo smo jih krstili. Obredi so nas prevzeli ter mene osebno napolnili s tolažbo.

Ljudem pomagamo tudi pri gradnji po-družniških cerkva: petnajst jih je v gradnji. Ko sem potoval po Evropi, sem v Achenu potrkal na vrata organizacije Missio. Številka 15 ni sveto število, pač pa je sedem. Tako sem zaprosil za pomoč pri gradnji sedmih cerkva. Niso me odbili. Od njih smo prejeli sredstva za gradnjo petih cerkva. P. Mujdrica pa je že dogradil cerkev v Myooye. V kraju Moono te dni prekrivamo cerkev, ki jo je začel graditi p. Janez Mlakar, ko je bil župnik v Mumbwi. Štiri nove cerkve pa smo spravili do plate (Matara, Kapyanga, Chiwena, Kabile).

KRATKE NOVICE

Rosemary Monde, vdova s šestimi otroci, išče pomoč. Njen mož je bil ravnatelj v Mumbwi. Za pet let je moral na študij v Bolgarijo. Teden dni pred iztekom študija ga je zadela kap. Vrnil se je v trugi. Vdova je izgubila hišo in prosi pomoči.

Z veseljem pričakujemo gospoda Jožeta Planinška, ki pride v Zambijo na obisk misijonarjev s tričlansko TV ekipo.

Zahvaljujemo se MIVI Slovenja in MIVA Avstrija za poslana vozila!

Ob Viktorijinih slapovih; od leve proti desni: Lidija Pretnar, Aljoša Preskar, Marjeta Tomšič, Sabina Štivan; slika pa dr. Janez Tomažič. Obisk slapov je bil enkratni.

Na sliki vidite zdravniški tim iz Ljubljane. Zdravniški absolventi so z dr. Janezom Tomažičem prišli na trimesečno prakso v Zambijo, po sledih lanske skupine, ki je v Sloveniji in v zamejstvu vzbudila veliko zanimanje s svojimi predavanji in s potopisom, ki sta ga napisala in objavila Aleksander Pečnik in Andrej Trampuž.

Absolventi so preživelih šest tednov v Lusaškem kliničnem centru, ostali čas pa v Nangomi in v Mumbwi. Povsod so se veliko naučili. Praviijo, da je zdravstvo v Zambiji zelo različno od tistega v Sloveniji. Kot absolventi so tu lahko prakticalirali svoje znanje. Od blizu so spoznivali bolezni kot so: malarija, belharzija, driska, plućnica, Aids, itd.. Z veliko koristjo so uporabljali zdravila, ki so jih dobili od LEK-a in od KRKE ter od drugod. Praviijo, da Zambije nikoli ne bodo pozabili.

Z njihovim obiskom so se stiki med fakultetama v Ljubljani ter v Lusaki okreplili. Nova skupina se že pripravlja, da pride novembra letos na prakso. Dobrodošli!

BOLNIŠNICA V NANGOMI RASTE

Teško je opisati delo o projektu, katerega gradnja se vleče že pet let. Urednik Misijonskih Obzorij me je večkrat prosil, naj kaj napišem. Naj povem, da dela še niso končana! Tečejo pač že pet let. Če ni dovolj denarja za gradnjo, je težko iti naprej. Vendar dela nekako le napredujejo. Tudi okriba ljudi z zdravniško pomočjo je zadovoljiva. Sedaj ima bolnišnica le 25 postelj; junija pa jih bo imela 60. Zapušta nas Barica Rous; prihajata pa dve laiški misijonarki iz ZDA: gospe Florence Hansen in Maxine Keogh. V Kalulushiji se poslavija laiški misijonar Klement Paljk. V začetku maja pride v Nangomo, kjer bo začel graditi mizarstvo delavnico. Julija gre na počitnice; potem se vrne v Nangomo. Rabili bomo zdravniško osebje. Zato začenjamo z gradnjo 14 stanovanj.

Radi bi zgradili moderno bolnišnico, ki bi prebivalstvu res koristila. Zato nujno rabimo električno napeljavo. Linija je enajst kilometrov stran. Kupili smo že transformator, električne drogeve, žico ter trasirali linijo. V Bruslju so nam obljubili pomoč: upamo in molimo!

V tolažbo mi je obljuba, ki jo je dala zambijska vlada. Sedanji minister za finance je moj osebni prijatelj. Sem ga šel prosit: "Ne gre dalje. Bi nam lahko priskočili na pomoč. Minister Emmanuel Kasonde prošnje ni odbil. Vprašal me je: "Koliko rabite?" Odgovoril sem mu, da veliko. "Koliko milijonov kwach potrebujete na mesec, da gre projekt naprej?" "Vsaj dva," si predrznen prositi. "V redu. Boste prejeli."

Do sedaj pa še ni bilo nič. Prejel pa sem obvestilo, da je ček za nas že napisan. Zambijski predsednik Friderick Chiluba naj bi nam ga izročil, ko pride 8. maja na obisk v Mumbwo. Čakamo in upamo!

